

Środa, 18 stycznia 2006 r.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia od jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od ... (*).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) *Trzy miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.*

P6_TA(2006)0017

Afganistan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Afganistanu

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afganistanu,
- uwzględniając rozpoczęcie w dniu 19 grudnia 2005 r. pracy nowego parlamentu Afganistanu, wybranego w wyniku wyborów, które odbyły się w dniu 18 września 2005 r.,
- uwzględniając, że wybór Zgromadzenia Narodowego de facto zamknął proces zapoczątkowany zawarciem porozumienia z Bonn z 5 grudnia 2001 r.,
- uwzględniając, że we wszystkich 34 prowincjach Afganistanu zostały wybrane Rady Prowincji,
- uwzględniając wspólne oświadczenie UE i Afganistanu zatytułowane „Zaangażowanie we wspólne partnerstwo UE — Afganistan” podpisane w dniu 16 listopada 2005 r. w Strasburgu,
- uwzględniając otwarcie w dniu 31 stycznia 2006 r. w Londynie międzynarodowej konferencji mającej na celu osiągnięcie porozumienia w sprawie kontynuacji procesu bońskiego, obejmującego pomoc społeczności międzynarodowej w zakresie wyzwania, przed jakim staje Afganistan, tj. bezpieczeństwa, dobrej administracji i rozwoju,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że przyjęcie nowej konstytucji w styczniu 2004 r. oraz przeprowadzenie wyborów prezydenckich w październiku 2004 r. i wyborów parlamentarnych i do władz prowincji we wrześniu 2005 r. — kiedy to w obydwu przypadkach w wyborach wzięły udział miliony zarejestrowanych wyborców — były ważnymi krokami w procesie transformacji zmierzającym do ustanowienia bardziej reprezentatywnych i demokratycznych instytucji, przyczyniając się tym samym do trwałego rozwoju Afganistanu w pokojowych warunkach po okresie walk i ucisku trwającym ponad ćwierć wieku,

Środa, 18 stycznia 2006 r.

- B. mając na uwadze, że zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pozostaje priorytetem w Afganistanie, szczególnie w południowych i południowo-wschodnich prowincjach, gdzie nadal konieczne jest utrzymanie obecności międzynarodowej w celu prowadzenia walki z terroryzmem i przywrócenia pokojowego współżycia w całym kraju,
- C. mając na uwadze, że dyskryminacja ze względu na płeć, która osiągnęła bezprecedensowy poziom w czasie rządów reżimu talibów, pozostaje kwestią do rozwiązania, włączając w to tradycje takie jak zamykanie kobiet w domach lub przymusowe małżeństwa,
- D. mając na uwadze, że wszechobecna produkcja opium i heroiny niesie ze sobą ryzyko trwałego oddziaływania na sytuację polityczną kraju, paraliżując społeczeństwo i prowadząc do wypaczenia kruchej gospodarki przy równoczesnym wzmacnianiu skorumpowanej elity narkotykowej,
1. przekazuje swoje wyrazy sympatii narodowi afgańskiemu, który podczas procesu bońskiego, a szczególnie w czasie wyborów prezydenckich oraz parlamentarnych i do władz prowincji wykazał się nadzwyczajną wolą przezwyciężania trudności zaistniałych po zakończeniu konfliktów i pokazał swoje zaangażowanie w budowę pokoju i demokracji;
 2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niedawne wybory zakończyły się sukcesem, co zważywszy na ich złożoność i wyzwania operacyjne, o których donosiła również misja obserwacji wyborów UE, stanowi nadzwyczajne osiągnięcie; wyraża jednak żal, że podczas procesu wyborczego zostało zabitych ośmiu kandydatów, jak również liczne osoby pracujące przy organizowaniu wyborów, między innymi duchowni, oraz że misja obserwacji wyborów UE doniosła o nieprawidłowościach i nadużyciach, do jakich doszło w niektórych prowincjach;
 3. z zadowoleniem przyjmuje, że kobiety stanowiły około 10 % wszystkich kandydatów oraz, że dzięki systemowi przyznawania mandatów rezerwującemu określoną ilość mandatów kobietom, uzyskały one 27,3 % miejsc w Wolesi Jirga (Izbie Niższej) oraz prawie 30 % w Radach Prowincji; uważa, że powinny zostać wprowadzone zmiany do ordynacji wyborczej w celu zapewnienia, aby ilość zarezerwowanych dla kobiet mandatów wyznaczała dolną, a nie górną granicę ilości mandatów dostępnych dla kobiet;
 4. uważa, że w następstwie wyborów ogół tworzonych władz afgańskich — a szczególnie urząd Prezydenta, Rząd, Zgromadzenie Narodowe oraz Rady Prowincji — będzie posiadał pełną legitymizację społeczną oraz, że od tej chwili oczekiwania Afgańczyków zaspokajane będą w wyniku dobrych i odpowiedzialnych rządów, które powinny zacząć od przyjęcia zrównoważonych reform mających na celu poprawę jakości życia ludności oraz ustanowienia wiarygodnych środków sprzyjających równości płci i równości etnicznej;
 5. uważa, że w wyniku zakończenia tego procesu Afganistan stał się ważnym dla całego regionu krajem z punktu widzenia demokratyzacji i z tego względu wzywa międzynarodową społeczność ofiarodawców, a szczególnie uczestników Konferencji w Londynie, do należytego uwzględnienia tego czynnika;
 6. w związku z pilnymi potrzebami ludności afgańskiej podkreśla znaczenie usprawnienia koordynacji pomiędzy ofiarodawcami, z uwzględnieniem ograniczenia czasochłonnych procedur; wzywa w związku z tym ONZ do podjęcia się kierowania tą koordynacją i wzywa Radę i Komisję do zapewnienia, aby Państwa Członkowskie pracowały razem, przy zachowaniu wspólnego podejścia, w celu jak najlepszego służenia interesom ludności afgańskiej;
 7. uważa, że w naszej przyszłej współpracy z Afganistanem powinno położyć się większy nacisk na pojęcie „własności” afgańskiej oraz na obarczanie władz afgańskich i afgańskiego społeczeństwa obywatelskiego większą odpowiedzialnością za dokonywanie strategicznych wyborów dla rozwoju ich kraju, podczas gdy UE wyraźniej powiązałaby pomoc z osiąganymi wynikami, szczególnie z dobrymi rządami, poszanowaniem praw człowieka oraz należytym zarządzaniem finansowym projektami;

Środa, 18 stycznia 2006 r.

8. nalega na to, aby finansowanie UE było bardziej widoczne, zważywszy na fakt, że UE jest drugim co do wielkości dawcą pomocy w Afganistanie, i wzywa organizacje zarządzające projektami współfinansowanymi przez UE do większej przejrzystości w odniesieniu do źródeł ich funduszy; uważa, że Parlament powinien udzielić bezpośredniego i konkretnego wsparcia w formie szkoleń dla parlamentarnych urzędników i samych parlamentarzystów;

9. zgadza się z potrzebą określenia „kontynuacji procesu bońskiego” i popiera zorganizowanie przez UE konferencji ofiarodawców, w styczniu 2006 r. w Londynie, w celu dokonania oceny finansowego wsparcia niezbędnego dla tymczasowej „krajowej strategii rozwoju Afganistanu”, która zostanie przedstawiona przez afgański rząd; uważa, że strategia ta powinna kłaść nacisk na kwestię trwałości oraz konkretne cele, takie jak:

— poszanowanie praw człowieka, a zwłaszcza praw kobiet i rządów prawa;

— wspomaganie rozwoju instytucjonalnego i dobrego zarządzania, a w szczególności sprawnie działającej administracji, niezależnego sądownictwa zdolnego do przeciwdziałania powszechnie panującej korupcji oraz dobrze wyszkolonych służb policyjnych, zważywszy na fakt, że stabilności Afganistanu zagrażają obecnie w większym stopniu czynniki wewnętrzne niż zewnętrzne;

— utworzenie mechanizmów gwarantujących zachowanie równowagi politycznej w celu określenia roli i uprawnień każdej poszczególniej instytucji, a także promowania politycznego pluralizmu;

10. potwierdza konieczność unormowania sytuacji w Afganistanie w ramach regionalnych; niniejszym wzywa Radę i Komisję do opracowania polityki na rzecz stabilności i demokracji w tym regionie;

11. w związku z powyższym przychylnie odnosi się do faktu przyłączenia się Afganistanu do Południowoazjatyckiego Stowarzyszenia na rzecz Współpracy Regionalnej (SAARC) i w kontekście wspomnianych ram regionalnych wzywa wszystkie kraje sąsiadujące do nieingerowania w jakikolwiek sposób w afgańską suwerenność;

12. uważa, że właściwym krokiem jest powołanie w Parlamencie Europejskim delegacji ds. stosunków z afgańskim parlamentem, aby umożliwić pozytywne oddziaływanie na proces demokratyzacji Afganistanu;

13. wzywa Komisję do rozważenia celowości opracowania układu o stowarzyszeniu UE-Afganistan, mając na celu wsparcie i nasilenie współpracy z Afganistanem;

14. potępia wszelkie ataki terrorystyczne wymierzone w ludność cywilną, siły policji, krajowych pracowników organizacji humanitarnych i oddziały międzynarodowe oraz wina afgańskim kobietom tego, że przeciwstawiając się zastraszaniu i nie ulegając groźbom, uczestniczyli oni w wyborach jako kandydaci, pracownicy komisji wyborczych, lokalni obserwatorzy lub oddający głosy;

15. potwierdza swoje stanowisko, zgodnie z którym afgańskie władze, we współpracy z międzynarodowymi oddziałami przebywającymi na terenie kraju, powinny kontynuować zwalczanie terroryzmu i położyć kres istnieniu różnorodnych frakcji;

16. pozytywnie odnosi się do ewentualnego szerszego rozlokowania w Afganistanie Międzynarodowych Sił Wspierających Bezpieczeństwo (ISAF), włączając w to południowe prowincje, oraz popiera uproszczoną (lub bardziej zintegrowaną) strukturę dowodzenia wszystkimi operacjami międzynarodowych sił stacjonujących w Afganistanie; wzywa do rozwiązania problemu ograniczeń (*caveats*), uniemożliwiających należyłą współpracę pomiędzy różnymi kontyngentami narodowymi w tym kraju;

17. potępia przeniesienie setek mężczyzn schwytych przez oddziały amerykańskie po inwazji na Afganistan w 2002 r. do nielegalnego centrum przetrzymywania więźniów w Guantánamo, w którym według licznych zeznań świadków tortury i inne nienależyte zachowania personelu Stanów Zjednoczonych były na porządku dziennym, oraz wzywa do jego niezwłocznego zamknięcia;

Środa, 18 stycznia 2006 r.

18. wyraża przekonanie, że powszechne poparcie jest zasadniczym warunkiem powodzenia w zwalczaniu terroryzmu; w związku z powyższym wzywa NATO i siły koalicji do dokonania przeglądu zasad zaangażowania oraz wszelkich środków, które mogłyby poprawić zarówno standardy bezpieczeństwa, jak i stopień ochrony ludności cywilnej dotkniętej działaniami wojsk w obszarach walk, a także do pełnego poszanowania konwencji genewskiej; wzywa Stany Zjednoczone do zamknięcia wszelkich „tajnych” więzień w Afganistanie;

19. wyraża głębokie zaniepokojenie nielegalną produkcją narkotyków — podkreślona w ostatniej ekspertyzynie na temat opium w Afganistanie z 2005 r., przygotowanej przez Biuro Narodów Zjednoczonych do spraw Narkotyków i Przystępczości, a zwłaszcza w ostatnich statystykach dotyczących krajowego spożycia heroiny — która może prowadzić do kryzysu HIV/AIDS w tym regionie;

20. zwraca uwagę na ogromne koszty i dość problematyczną skuteczność strategii przeciwdziałania narkotikom opartej wyłącznie na likwidacji i alternatywnych źródłach utrzymania i wzywa uczestników konferencji w Londynie do rozpatrzenia projektu licencjonowanej produkcji opium dla celów medycznych, który funkcjonuje już w kilku innych krajach;

21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, prezydium londyńskiej konferencji, rządowi i parlamentowi Afganistanu, Sekretarzowi Generalnemu ONZ oraz Sekretarzowi Generalnemu SAARC, a także rządowi Stanów Zjednoczonych, wszystkim państw członkowskich SAARC, Pakistanu, Indii, Rosji, Iranu, Uzbekistanu, Turkmenistanu, Tadżykistanu i Chin.

P6_TA(2006)0018

Homofobia w Europie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie homofobii w Europie

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe i europejskie zobowiązania w zakresie praw człowieka, zawarte m.in. w konwencjach ONZ dotyczących praw człowieka oraz w Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając przepisy prawne Unii Europejskiej w zakresie praw człowieka, a w szczególności Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej ⁽¹⁾ oraz art. 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 13 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który umożliwia Wspólnocie przyjmowanie norm mających na celu walkę z dyskryminacją, m.in. ze względu na orientację seksualną, oraz promowanie zasady równości,
- uwzględniając dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽²⁾ i 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽³⁾, zakazujące bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne, religię, przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną,

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, str. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 16.